

Fii îndurător, căci cum altfel mi-e îngăduit să Te laud?

O, tu mai presus de toate,
căci cum altfel mi-e îngăduit să te laud?
Cum te va cânta cuvântul,
căci nu ești de grai cu nici un cuvânt.

Cum te va contempla mintea,
căci nu ești cuprins de nici o minte,
Singur tu fiind de negrăit,
ca unul care le-ai creat pe toate cele cu grai
Singur tu fiind de necunoscut,
fiindcă le-ai creat pe toate cele cu cuget
Toate, și câte grăiesc și câte nu grăiesc, te cuvântă.
Toate, și câte cugetă și câte nu cugetă, te cinstesc.
Căci dorurile și durerile tuturor sunt în jurul tău.
Ție ți se roagă toate, toate cele ce cugetă
Alcătuirea ta cântă imn în tăcere.

Sfântul Grigorie de Nazianz, icoană

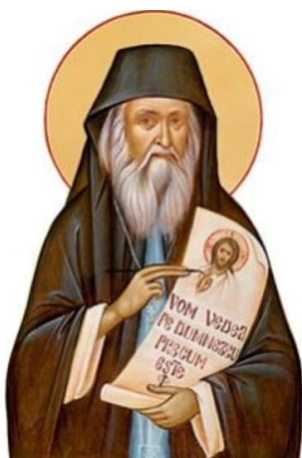
În tine rămân toate. La tine aleargă împreună-n toate
Și ești sfârșitul a toate și unul și toate și nici unul,
Nefiind ceva din acestea, nefiind toate.
O, tu ce ai toate numirile,
Cum te vei chema pe tine, singurul ce nu poți fi numit?
Ce minte cerească va pătrunde vălurile mai presus de nori?
Fii îndurător, o, tu mai presus de toate,
Căci cum altfel mi-e îngăduit să te laud?

*(Sfântul Grigorie de Nazianz, Imn către Dumnezeu, în
Opere dogmatice)*

Fluierul cel păstoresc al
teologiei tale a biruit trâmbițele
retorilor, că ție, ca celui ce ai
cercat adâncurile Duhului și
frumusețile vorbirii ți s-au
adăugat. Deci roagă pe Hristos
Dumnezeu, Părinte Grigorie, să
mântuiască sufletele noastre.

*(Troparul Sf. Grigorie Teologul,
glasul 1)*

“Viața în lumea ce va să fie va fi viața începută în această lume”

Sfântul Sofronie de
la Essex,
icoană

De vrem să știm dacă suntem mântuiți, să vedem cum reacționăm atunci când suntem ispitiți de vrăjmașul în somn. Dacă reacționăm în același fel ca atunci când suntem treji, adică respingând cu fermitate atacul vrăjmașului, înseamnă că nu mai suntem robiți de duhul acestei lumi. Somnul este un chip al morții. Viața în lumea ce va să fie nu este altceva decât viața pe care am început să o trăim în această lume. Aceleași dorințe și obiceiuri pe care le-am cultivat în viața aceasta ne vor însoți și vor deveni legea ființării noastre în viața veșnică. Dacă am dobândit înclinații smerite și trezvie, atunci vom trece ușor și nevătămați prin vămile văzduhului.

Lumea zilelor noastre trăiește în apostazie și are drept unic criteriu valoric relativismul. În ochii modernității, a crede în Dumnezeu este curată nebunie. Creștinii se deosebesc de oamenii lumești prin aceea că își au mintea pururi ațintită spre Dumnezeu, după cum spune Sfântul Pavel, „petrecerea noastră în ceruri este” (Filip. 3, 20). Și monahii, mai mult decât oricare alții, prin felul de viață rânduit în mănăstire, au acest privilegiu deosebit de a putea chema neconținut pe Cel Ce a venit să ne răscumpere și Care va veni iarăși să ne ia cu El ca să fim cu El de-a pururea.

(Arhim. Zaharia Zaharou, Merinde pentru monahi)